

spørgsmål og således, at fogedrettens afgørelse herom er endelig, jf. nr. 18.

Finder fogedretten, at bekendtgørelserne eller salgsoptillingen ikke har været egnet til at skabe købsinteresse, må auktionen udsættes, jf. § 571, og rekvisenten foreløbigt bære omkostningerne herved. Rekvisenten eller den sagkyndige vil derfor i tvivlstilfælde hermed være opfordret til på forhånd at indhente en tilkendegivelse fra fogedretten, der i den anledning kan rejse spørgsmålet på et forberedende møde eller på anden måde.

Fremmes auktionen, vil rekvisenten alene kunne gøres ansvarlig for det faktiske indhold af bekendtgørelserne i Statstidende og i dagspressen m.v., herunder f.eks. for overtrædelse af normerne for god markedsføring og indholdet af salgsoptillingen. Spørgsmålet, om bekendtgørelserne eller salgsoptillingen har været egnet til at skabe købsinteresse, er derimod endeligt afgjort af fogedretten.

Der henvises til betænkning nr. 1173, side 92, 103-104 og 112-113 (nr. 9).

Til nr. 18

Som følge af den ændrede affattelse af § 563 foreslås henvisningen til denne bestemmelse ændret. Det foreslås endvidere, at fogedrettens afgørelse om, at der i salgsoptillingen og annoncen skal medtages visse nøgletal (§ 562, stk. 3, og § 566, stk. 3, 3. pkt.), ikke kan indbringes for højere ret. Der henvises til bemærkningerne til nr. 11, 14 og 16.

Til § 2

Det foreslås, at de nye regler skal træde i kraft den 1. januar 1992.

Er anmodningen om tvangsauktion indgivet før lovens ikrafttræden, skal de hidtil gældende regler dog anvendes.

Den første regulering af indtægts- og beløbsgrænserne for fri proces i medfør af retsplejelovens § 330 a, stk. 1, som affattet ved § 1, nr. 5, sker den 1. januar 1992. Denne regulering foretages på grundlag af de gældende grænser efter afrunding.